

Към 1 март 2001 г. мъжете в България са 3888440 души (48,8%), а жените - 4085231 (табл. 3 и фиг. 2).

Таблица 3

НАСЕЛЕНИЕ НА БЪЛГАРИЯ ПО ГОДИНИ НА ПРЕБРОЯВАНИЯТА
И ПО ПОЛ

Година на преброя- ванията	Общо			Жени на 1000 мъже
	всичко	мъже	жени	
1887	3154375	1605389	1548986	965
1892	3310713	1690626	1620087	958
1900	3744283	1909567	1834716	961
1905	4035575	2057092	1978483	962
1910	4337513	2206685	2130828	966
1920	4846971	2420784	2426187	1002
1926	5478741	2743025	2735716	997
1934	6077939	3053893	3024046	990
1946	7029349	3516774	3512575	999
1956	7613709	3799356	3814353	1004
1965	8227766	4114167	4113699	1000
1975	8727771	4357820	4369951	1003
1985	8948649	4433302	4515347	1019
1992	8487317	4170621	4316696	1035
2001	7973671	3888440	4085231	1051

След 1956 г. се установява трайна тенденция на увеличаване на разликата в броя на мъжете и жените в полза на жените. Никога досега, дори и след световните войни, разликата между двата пола не е била толкова голяма. Преброяването на населението през 1956 г. установява 15-хилядна разлика в полза на жените, през 1975 г. разликата намалява на 12 хил., за да нарасне в края на 1992 на 146 хил. души и на 196791 души към 1 март 2001 г. Вследствие на това се променя и съотношението между двата пола. В началото на миналия век (през 1900 г.) на 1000 мъже са се падали 961 жени, в средата (1946 г.) между преброените мъже и жени се установява равенство, което в края на 1992 г. отново е нарушено (1035 жени на 1000 мъже). В началото на новото столетие тази разлика се увеличава и достига до 1051 жени. Този факт, от една страна, потвърждава наблюдаваната по-висока смъртност сред „силния“ пол, а от друга, показва, че в процеса на емигриране мъжете участват по-често от жените. Установеното различие може да доведе до нарушаване на равновесието между двата пола, което от своя страна е съществен фактор за нормалното възпроизводство на населението.